

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/1364/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614200298
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6614200298.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a.s., IČO: 35697270, so sídlom v Bratislave, Metodova 8, v konaní právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Bobák, Bollová a spol., s.r.o., IČO: 35855673, so sídlom v Bratislave, Dr. VI. Clementisa č. 10, proti odporcovi H. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. C., U. č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu 1/ Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, IČO: 42326923, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum č. 2, zastúpeného Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum č. 2, 2/ Združenie na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie, IČO: 42264979, so sídlom v Bratislave, Seberíniho č. 9, 3/ HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, IČO: 42305675, so sídlom vo Zvolene, J. Bánika č. 2009/2 v konaní o zaplatenie 456,97 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 8C/108/2014-86 zo dňa 11.06.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým rozhodol, že účastníci konania nemajú právo na náhradu trov konania, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 239,97 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 21.09.2012 do zaplatenia v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (prvý výrok); vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol (druhý výrok) a rozhodol, že účastníci konania nemajú právo na náhradu trov konania (tretí výrok).

V odôvodnení uviedol, že odporca nezaplatil ceny navrhovateľom poskytnutých služieb elektronickej komunikačnej siete na základe zmlúv o pripojení spolu vo výške 239,97 Eur za obdobie od 2012/05 - 2012/07, ktoré je povinný zaplatiť. Nárok navrhovateľa na zaplatenie 218 Eur zo zmluvnej pokuty za nezotrvanie v zmluvnom vzťahu podľa bodu 2.2 dodatku k zmluvám o pripojení (uplatnenú škodu v sume 139 Eur a 79 Eur za telefón/telekomunikačné zariadenie) považoval súd za neplatné dojednanie pre nespĺnenie podmienky určitosti právneho úkonu podľa § 37 Občianskeho zákonníka, ako aj pre jeho viazanosť na ďalšiu skutočnosť, resp. ďalší úkon (vypojenie SIM karty) v rozpore s § 544 Občianskeho zákonníka. Nárok navrhovateľa nepovažoval ani za škodu, pretože nebol splnený jeden zo základných predpokladov vzniku všeobecnej občiansko-právnej zodpovednosti za škodu podľa § 420 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), a to existencia škody. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa nedošlo, pretože za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie obdržal dojednanú kúpnu cenu; preto návrh navrhovateľa v časti týkajúcej sa zmluvnej pokuty ako náhrady škody zamietol. K vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu v 1. rade len v časti náhrady škody a jeho vyčísleniu náhrady trov právneho zastúpenia v prípade úspechu len v tejto časti (náhrady škody) súd uviedol, že návrh posudzoval ako celok, preto nemožno žalovanú sumu rozčleňovať pre účely priznania trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. O náhrade trov konania rozhodol podľa

§ 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) tak, že účastníkom konania právo na náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku okresného súdu vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu v 1. rade (tretí výrok) podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu v 1. rade (č.l. 94-96 spisu); rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa neho vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Z podania zo dňa 22.05.2014 vyplýva, že po oznámení vstupu do konania a oboznámení sa s predmetom konania vstúpil do časti konania, v ktorej navrhovateľ ako dodávateľ služby uplatnil voči odporcovi ako spotrebiteľovi neprijateľné podmienky zo spotrebiteľskej zmluvy vo výške zmluvnej pokuty, ktorú modifikoval ako náhradu škody vo výške 218 Eur. Prvostupňový súd návrh navrhovateľa v časti náhrady škody vo výške 218 Eur zamietol, keď konštatoval, že nie sú splnené predpoklady všeobecnej zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 OZ, čím sa stotožnil s právnym názorom vedľajšieho účastníka na strane odporcu v 1. rade. Podľa právneho názoru prvostupňového súdu, vyjadrenom v rozsudku a následne aplikovanom pri určení trov konania vedľajšieho účastníka konania na strane odporcu v 1. rade, z ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. nevyplýva možnosť čiastočného vstupu do konania, ale iba do celého konania. Svoj nesúhlas vedľajší účastník na strane odporcu v 1. rade podporil poukazom na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/73/2013 zo dňa 03.07.2013 s vyjadreným názorom o možnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania len v tej časti, v ktorej považuje nárok za uplatňovaný v rozpore s právom na ochranu spotrebiteľa; poukázal aj na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (R 28/1970, R 53/1993, uznesenie sp. zn. 4 MCdo/20/2010 zo dňa 26.01.2011). Navrhovateľ v prejednávanej veci spojil do návrhu dva skutkovo a právne samostatné nároky: jedným z nich bol nárok na tzv. hovorné a druhým nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, transformovanej na náhradu škody. Vedľajší účastník na strane odporcu v 1. rade vstúpil do konania na podporu spotrebiteľa len v rozsahu, v ktorom boli navrhovateľom porušované spotrebiteľské práva a v tejto časti bol plne úspešný. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/182/2013 zo dňa 23.10.2013, ktorý dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom v identickej právnej otázke vo vzťahu k náhrade trov vedľajšieho účastníka konania. Vedľajší účastník na strane odporcu v 1. rade je toho názoru, že v konaní mal voči navrhovateľovi v časti, v ktorej namietal porušenie práv spotrebiteľa plný procesný úspech, a preto mu mal prvostupňový súd priznať plnú uplatnenú náhradu trov konania. Navrhol rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti zrušiť a vec v tomto rozsahu vrátiť na ďalšie konanie. Uplatnil si trovy odvolacieho konania, ktoré zároveň vyčíslil.

Navrhovateľ, odporca ani vedľajší účastník na strane odporcu v 2. rade sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporcu v 1. rade napriek jeho doručeniu nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu v 1. rade podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p., ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že navrhovateľ si návrhom na začatie konania uplatnil voči odporcovi nárok na zaplatenie sumy 456,97 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy, počítanej od 21.09.2012 do zaplatenia, spočívajúci v nároku na zaplatenie ceny poskytnutých elektronických telekomunikačných služieb vo výške 239,97 Eur a v nároku na zmluvnú pokutu, uplatnenú ako náhradu škody vo výške 218 Eur. Navrhovateľ uzavrel s odporcom dve zmluvy o pripojení č. A6278080 a č. A6281538 spolu s dodatkami, na základe ktorých vypožičal odporcovi 2 ks SIM kariet, umožňujúcich využívanie telekomunikačných služieb navrhovateľa, za ktoré ale odporca nezaplatil, čím nesplnil svoj záväzok. Neoddeliteľnou súčasťou predmetných zmlúv sú Všeobecné podmienky. V zmysle dodatkov odpredal navrhovateľ odporcovi mobilný telefón Orange San Francisco II za akciovú cenu vo výške 1 Eur a telekomunikačné zariadenie Huawei E173 USB mod. za akciovú cenu vo výške 1 Eur, pričom jeho uplatňovaný nárok na náhradu škody vo výške 218 Eur predstavoval

sumu, rovnajúcu sa rozdielu medzi predajnou - trhovou - cenou (vo výške 220 Eur) a ich akciovou cenou. V priebehu konania doručil vedľajší účastník v rade 1/ okresnému súdu oznámenie o svojom vstupe do konania na strane odporcu (č.l. 49 spisu). Vo svojom vyjadrení uviedol, že do konania vstúpil na podporu odporcu len v rozsahu uplatňovanej náhrady škody vo výške 218 Eur a poukázal na to, že navrhovateľ sa uplatňovaním nároku na náhradu škody namiesto nároku na zmluvnú pokutu snaží obísť preskúmanie jej neplatnosti ako neprijateľnej zmluvnej podmienky. Zdôraznil, že navrhovateľovi nevznikla žiadna škoda, keď sa na akciovej cene mobilného telefónu a telekomunikačného zariadenia s odporcom dohodol a dojednanú kúpnu cenu obdržal; nárok na náhradu škody 218 Eur označil z uvedeného dôvodu za irelevantný; uplatnil si náhradu trov konania vo výške 55,92 Eur za dva úkony právnych služieb (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie) a dva režijné paušály vo výške 8,04 Eur. Vstup do konania na strane odporcu oznámil okresnému súdu dňa 30.04.2014 vedľajší účastník v rade 2/ (č.l. 68-69 spisu), ktorému súd doručil vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane odporcu v 1. rade a zároveň ho predvolal na pojednávanie. Na pojednávaní dňa 11.06.2014 odporca vyjadril súhlas so vstupom vedľajších účastníkov do konania na jeho podporu a súhlasil aj s vyjadrením vedľajšieho účastníka v 1. rade; uviedol, že žalovanú sumu nemá z čoho zaplatiť, pretože je sociálne odkázaný, poberá sociálny príspevok 63,50 Eur mesačne a žije s matkou, pričom má viaceré podlžnosti, ktoré nemá z čoho splácať; po vykonaní dokazovania okresný súd vyhlásil rozsudok vo veci samej (č.l. 86 spisu), uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi dlžnú sumu (239,97 Eur) spolu s úrokom z omeškania (vo výške 8,75 % ročne od 21.09.2012 do zaplatenia) a vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol (o 218 Eur s príslušenstvom); rozhodol o trovách konania. Po vyhlásení rozsudku doručil vedľajší účastník v 3. rade okresnému súdu oznámenie o vstupe do konania na strane odporcu (č.l. 85).

Odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu v 1. rade nie je dôvodné.

V prejednávanej veci je zrejmé, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, pretože predmetné právne úkony uzavrel odporca ako spotrebiteľ. Vedľajší účastník v 1. rade je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov. Primárne je potrebné zodpovedať na otázku, či vedľajší účastník v 1. rade, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastúpením môže vzniknúť právo na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 O.s.p.). Toto ustanovenie bolo do O.s.p. zavedené s účinnosťou od 15.10.2008 zákonom č. 384/2008 Z. z. a dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa podľa poznámky 10a k ustanoveniu § 93 ods. 2 O.s.p. považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže § 93 ods. 2 O.s.p. je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k § 93 ods. 1 O.s.p. špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania, vyplývajúcej z § 93 ods. 1 O.s.p., ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania. Z toho jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať svoj právny záujem na jeho výsledku, pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v § 93 ods. 2 O.s.p. Keďže § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, kam podľa § 137 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Súčasne platí, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Pokiaľ teda prvostupňový súd v súlade s § 142 ods. 2 O.s.p. vyslovil, že účastníci konania nemajú právo na náhradu trov konania - nevzniklo právo na náhradu trov konania ani vedľajšiemu účastníkovi konania v 1. rade vystupujúcemu na strane odporcu.

Okresný súd o trovách konania rozhodol správne podľa § 142 ods. 2 O.s.p., a podľa zistenia odvolacieho súdu dospel k správne záveru, keď vyslovil, že účastníci konania nemajú právo na náhradu trov konania. V predmetnej veci prvostupňový súd vyhovel návrhu navrhovateľa v časti nároku na zaplatenie ceny za poskytnuté telekomunikačné služby v sume 239,97 Eur s príslušenstvom a jeho návrh v časti nároku na náhradu škody vo výške 218 Eur s príslušenstvom zamietol. Vzhľadom na vyššie uvedené vzniklo navrhovateľovi právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v časti o zaplatenie 239,97 Eur s príslušenstvom a v časti o zaplatenie 218 Eur s príslušenstvom odporcovi. Miera úspechu u navrhovateľa predstavuje 52,51 %, u odporcu 47,49 %, čo v konečnom dôsledku znamená, že navrhovateľ bol v konaní úspešný v rozsahu 5,02 %. V prejednávanej veci teda išlo o prípad, kedy bol pomer úspechu a neúspechu účastníkov približne rovnaký, a bol preto daný dôvod na vyslovenie nepriznania práva na náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov, ako to urobil prvostupňový súd.

V súvislosti s podaným odvolaním odvolací súd len pre úplnosť konštatuje, že právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu v 1. rade si pre prípad úspechu vo veci uplatnil náhradu trov konania v sume 55,92 Eur. Uplatnil síce len nevyhnutné právne úkony, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, avšak trovy konania nesprávne vyčíslil, pretože za základ pre výpočet odmeny zobral len navrhovateľom uplatnenú časť istiny predstavujúcu nárok na náhradu škody vo výške 218 Eur. Nesprávnosť vyčíslenia trov konania spôsobila mylná domnienka vedľajšieho účastníka na strane odporcu v 1. rade o tom, že do konania vstúpil len v časti uplatneného nároku na náhradu škody. „Dominus litis“ - pánom sporu, a teda tým, kto určuje predmet konania, je navrhovateľ. Vedľajší účastník na strane odporcu si nemôže vybrať, v akej časti uplatneného nároku s príslušenstvom do konania vstupuje, pretože takýmto oprávnením nedisponuje ani účastník, na strane ktorého v konaní vystupuje, a môže sa konania zúčastniť len ako celku. Za základ pre výpočet odmeny za poskytnuté právne služby mal preto vedľajší účastník na strane odporcu v 1. rade vziať celý navrhovateľom uplatnený nárok, t.j. istinu 456,97 Eur, tvoriacu predmet konania, a nie len jej časť 218 Eur.

Na základe uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu v 1. rade podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Navrhovateľ bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a vzniklo mu voči neúspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v 1. rade právo na náhradu trov konania. Keďže však navrhovateľ neurobil žiadny návrh na rozhodnutie o trovách odvolacieho konania a ani mu žiadne nevyplývajú zo spisu, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania proti vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v 1. rade nepriznal.

Vedľajší účastník v 3. rade na strane odporcu oznámil vstup do konania až po vyhlásení rozsudku vo veci samej, pričom tento rovnako ako vedľajší účastník na strane odporcu v 2. rade okrem oznámenia o vstupe nevykonal žiaden úkon. V konaní im žiadne trovy nevznikli ani si náhradu trov konania neuplatnili; preto odvolací súd o náhrade trov vedľajšieho účastníka v 2. ani 3. rade nerozhodoval.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.